

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Theodorus M. 7. Februarii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

habuit. Flosculum hunc tu ex odorum reliquiis, quas in terris reliquit, aestima. Et tamen (ad Filium hæc dicebat) *gemma hæc tumulto ignobili abdita pulchrius nitere prohibetur. Quin amplius colis, qui tantum te, tantum me coluit? Quid Matri Filius negaret? promisit tunc ossibus sacris eum honorem, quem postea ab altero Episcopo tulerunt. Ego quid hic exclamem? utinam me omnes audiretis MARIÆ Sodales! O quam pulchrum est digito Virginis monstrari! quam pulchrum dicier: HIC EST! Ex Vitæ Aquilon. Ioan. Vastov.*

Cælestis Pater probat muneribus charitatem: Filium se nescit, visceribus caret, naturam negat, ingratus est patri, qui auctorem vitæ suæ non placat obsequiis, non devincit cultu, muneribus non honorat. S. Pet. Chryl. serm. 10.

S. THEODORUS M. 7. Februarii.

VNâ virtute Christianâ armatus THEODORVS Centurio patriæ terrorem draconem confecit. Et erat hoc pugnis majoribus præludere: monstrum alterum majusque Licinius Imp. imminabat. Hic sive quòd eam fortitudinem in milite amaret, sive, quòd invideret Christiano, ad se THEODORVM evocavit. Quin, cum hic nuntiasset, si ad se ipse Imp. cum Diis suis accederet, fore ut hos merito honore coleret, non dubitavit Licinius, ut superstitioni virum tantum adderet, iter ad illum instituere. Interea cælum pandi videbatur THEODORO, atque inde prodire, qui telis igneis dormientem configerent. vox quoque ejusmodi allapsa: *Macte animo Theodore, quando ego tibi adero. Facile sibi ipse THEODORVS hæc somnia, sine alio augure, explicuit, vocemque cæli classici*

7. Feb.

classici instar habuit. Itaque cum manè Deorum signa è suo larario obtulisset Imp. velut adoraturus hæc in adyta abstulit. Ibi ille & Jovis fulmen, & Martis Palladisque hastas, & Veneris faces Cupidinisque arcus omnibus gigantibus fortior solus fregit, & quia aurea erant omnia aut argentea, ridiculos Deos pauperum prædam fecit. Hi cum ulcisci non possent ipsi sese, Licinius & se, & illos ulturus, in crucem agit THEODORVM, ferro transfadigit. Inde puerile agmen sagittis suis scopum geminum, geminum Divi oculū accipit. Sed reddidit hos oculo suo Angelus, & è cruce exsolvit. Mox ad gladium damnatur. Hunc ubi forti jugulo excepit, rude Superi donarunt. *Ex Metaphr.*

Si dignum Dominus pati duxit, pati servum quomodo videtur indignum? Erramus, erramus: qui non facit quod jussit Dominus, gratis sperat, quod Dominus promisit. S. Pet. Chryl. serm. 28.

S. PARTHENIUS EP. 7. Februarii.

PUER PARTHENIVS piscatum exercuit, & lucrum pauperibus cessit. Sed neque piscator desit esse Sacerdos & Pontifex inauguratus, nisi quod prædam jam nobiliorem (animos) Deo transcriberet. Porro Stygi jam inde ab anno octavo decimo fuit meruendus. Et profectò vix alius fuit, qui sapius orcum expugnavit; ut quocunque jam pedè suum ferre PARTHENIVM, inde referre suum malum dæmonem cerneret, etiam è sedibus, quas olim & multus insederat. Et fortè eum ex homine nescio quo proscriptum ibat, cum mitius aliquantum inferno exilium, porcorum corpora hic rogavit. Plus etiam indulsit PARTHENIVS, & si hoc modò cederet, hospitium alterum in ho-